

Sygn. akt V CSK 735/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa J. M.

przeciwko "C. " Spółce z o.o. w K.

o uchylenie uchwały,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 12 sierpnia 2014 r., sygn. akt V ACa 163/14,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

1. w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
2. istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
3. zachodzi nieważność postępowania lub
4. skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna bowiem jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych.

Pozwana złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 sierpnia 2014 r. oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 12 grudnia 2013 r., którym Sąd Okręgowy uchylił uchwałę nr 3 zwyczajnego zgromadzenia wspólników „C.” spółki z o.o. w K. z dnia 28 czerwca 2013 r. o nałożeniu na wspólników obowiązku dopłat w kwocie po 136 040 zł w terminie do dnia 31 lipca 2013 r. w celu pokrycia straty bilansowej poniesionej przez spółkę w 2012 roku. Powołując się na obie podstawy określone w art. 398³ § 1 k.p.c., wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie orzeczenie co do istoty sprawy przez oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, skarżąca twierdziła, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, sprowadzające się do rozstrzygnięcia kwestii, czy pokrzywdzenie wspólnika w rozumieniu art. 249 § 1 k.s.h. musi być bezpośrednim skutkiem podjęcia lub wykonania uchwały zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, czy też może wystąpić jako skutek szeregu zdarzeń, czasami bez wyraźnego związku przyczynowo – skutkowego, w których podjęta uchwała była wyłącznie jednym

z kilku niezależnych od siebie – niezbędnych do wystąpienia skutku pokrzywdzenia – elementów.

Analiza wywodów zawartych w uzasadnieniu skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżąca nie przytoczyła argumentów, świadczących o występowaniu w niniejszej sprawie przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W powołanym przepisie chodzi o zagadnienie prawne obejmujące poważną wątpliwość prawną, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, którego wyjaśnienie jest potrzebne do rozstrzygnięcia sprawy. Skarżący wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej. Chodzi przy tym wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym.

Skarżąca nie wykazała, że rozstrzygnięcie sformułowanego przez nią zagadnienia prawnego będzie miało znaczenie dla rozpoznania skargi kasacyjnej. Sąd Apelacyjny, dokonując oceny zebranego materiału, przytoczył liczne argumenty świadczące o tym, że zamiarem współników będących w większości było pogorszenie statusu powódki w sferze majątkowej, związanej z jej uczestnictwem w spółce i tak określony zamiar jest elementem stanu faktycznego, stanowiącego podstawę zaskarżonego wyroku. Wywody skarżącej na temat łańcucha zdarzeń mających doprowadzić do pokrzywdzenia, konieczności odwoływania się do zdarzeń i stanów przyszłych, które jeszcze nie nastąpiły, w tym do przypuszczeń i oceny stopnia prawdopodobieństwa, mają jedynie charakter teoretyczny. W chwili wydania zaskarżonego wyroku sprawa o wyłączenie powódki ze spółki była zakończona prawomocnym wyrokiem uwzględniającym powództwo, co – w ocenie Sądu Apelacyjnego – potwierdzało zamiar pokrzywdzenia powódki uchwałą nakładającą obowiązek dopłat. W tej sytuacji rozważanie czy pokrzywdzenie współnika w rozumieniu art. 249 § 1 k.s.h. musi być skutkiem

bezpośrednim podjęcia lub wykonania uchwały nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia wniesionej skargi kasacyjnej.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżącą przesłanka przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ani brana pod rozwagę z urzędu nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego zgodnie z art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 11 pkt 21 i § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461).